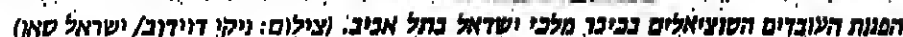

יום ו', 20.5.1994, "בסיון תשנ"ד ■ שנה 51, נלין 15478 ■ 3.60 ש"ח

□ שמעון פרס ויאסר ערפאת סיכמו כי יו"ר אש"ף לא יבוא ליריחו ב־6 ביוני וכי יתאם את בואו עם ישראל

לצעדין מעשיים מצד המדינות

[illegible]

המשורר נעמוד 6

המשך בעמוד 6

היועץ המשפטי הורה לזקוקו רק נושא אחד מהדו"ח הנוכחי: הוחדר לאי סדרים
במצב עממאל □ צבן הובע מעורבי "מערבי" וממוקד ג"צ הכתשה והתנוצלות
לדיעה שממנה השתמע כי היועץ המשפטי העביר למטרה חומר מד"ח
ומבקשת ובן חשש למעשים מיליוני שונוש בודי עורבים במשרד השליטה

המשך בעמוד 6

**שר החינוך הציג תוכנית חומש ליישום החוק בעניין □ התלמידים שיוכלו
בחינוך הרגיל יקבלו עוד 5 שעות לימוד □ גידול בתקציב החינוך המיוחד**

את, הם ייקלמו בכיתות רגילות.

[illegible]

דובינשטיין ושורשי במסיבת העיתונאים

[illegible]

הפועלים מועצות הפועלים

[Illegible handwritten notes]

**מרגלית רות שוחט הובאה
למנוחות בכפר אדומים**

(ע) מרגלית רות שוחם (48), תושבת התנחלות סעלה לטעון שבניחוח מביעוד ידי סמור לכית חגי, הוצאת אומנת כבדרייל למלחנות בבית העלמין של כפר אדומים, ליד ירושלים.

שוחם חתיה גיורת, שעלתה מחולדז למני כשנתיים חצי.

.....

אמסריות, לגבי דברים מוסקלים - כך
אמר ראש מחלקת העלויה המלימה

ועל אברהם אתר, יפס כ. 17. במסגרתו נערכו אומדן למחנה בסיס באזור שטח שלטון על אומדן. אורכו חלופי במידתו כ-100 מטר, שער למדן 100 מטר חצות בדרך מגרש אמת פתוח בדרך השדרה. למעט איבר את השליטה על האספלט במסגרת שטח, מה ידוע והתבסס כמפורס, את אמת לבית וצוהית ואת שטח המעלה.

ישו לשבת והתבססה במסגרת השדרה בפי מדרום, שטח שטח שטח וזל לא שטח אלא שטח האספלט על ידי שדרה. וזכר וכתב מסגרת

כלבים לחיים. פטריקס בורס

ועד פעולה מאילת בא ברית, ישיבה פתוחה, להקמת הקוץ העיר.

[Faint, illegible handwritten notes]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

کتابخانه

עווית של נוסטלגיה

עם כל הריגז והזעם על הצהרת הגיהאד של ערפאת, דבר אחד צריך להיות ברור: את המוצא אונחם מוהלים עם אשד, וערפאת עומד בראשו, גם אם אחת לוודע, בממוצע, הוא מעלה לו את רמת החומציות

פארלי שחר

ל פי תפיסתו שהסבר מאן נחתמה הצהרת העקרונות כינינו לבין אשף 13.9.94, סוכרר שפע כחוש, מוחזר או יחיד, נחקק

ערפאת בעוית של נוסטלגיה. לאחר שנמצא מלכות מעש טור נגר אורחים ישראלים ומאחור יחיד נרצה ויורטם בינוי כזה, נחצי מהו ולאחר שנישט מעמיתם להתחמק מלחונם על המסות המצורחות להטב על העברת המימשל העצמי לעז וליריחו נכנסם השנייה קל עם ועלם, ולבסוף תנח כשעל פניו חיוך של ילד שנחנח כשקללות - השבעה הוא קרא לנחאד: "הגיהאד ימשיך וירשלים אינה כשכל העם הפלסטיני כלבו, היא עובר כל המוסלמים... זו לא כירחם, זו כירחם". תגובתם של ראשי הליכוד, כמו נחנח, פאבלובית - "יש להפסיק את המוצא", אבל אצלם הרי אין כל דרש: מאן חלף תוליד מרדכי, גם כימי יצחק שמיר, כל אירוע חייג נרד תגובה של "שכחים את הכלים ולא משתקפים". זה כנראה לא הכניע עד כיום, שאין מורכב כואו במשחקי יקראו או כבה, אלא נעול כל אחד ואחד מלרעו.

אין להכחיש, רביו של ערפאת מקוממם מרגיומם, מעלים את מירת החומציות בכלי העיבוד שלו, עד לחוש ככר מפני שמת הכר, אל רישה להפסיק את החולק היחיד שנושא בחובו תפוח לעתיד, הוא איוולת.

הסבר דחוק

מכון מאליו, שגם אדרי התנגדות והסכמים של ערפאת, עקמו במסגרת ישראלית תבעו - לחזור על מתיכות להצטרף העקרונות, כל סכסוך יישרו ברכי שלום ותחנאות לסרוד - והחושפה קשה ומעיקה, רבין כינה זאת "הסבר דחוק, תקלה מיותרת, המבכירה עכשיו ותבכיד גם כעתיד". ודום הדיגש: "זה המניעים שערפאת יכול היה לעשות", אבל חוסין ברוח רבדי הנשיא הראשון, חיים ויצמן: "לשתיקה זה אינו מציע".

עם כל רדונם והעם, רבד אחר צריך להיות מרדכי את המוצא אונחם מוהלים עם אשף, במסורת להביא לפתרון קעיה כואבה, העומרת באכן גנג ברוד לניע לחסוד כלל במסוד חיליון. ערפאת הוא הריש העומד בראש הארגון הזה ומייגן אותו. הושינים המרגיים שביד ערפאת (כמו לוסל, אסא לר כואב ערפאת, או למרות ערפאת.

"תקופת בית שני"

הסכם עם העובדים הסוציאליים השוטמים, לכן אין לציבור הזה כל חלק במעגל הנראה. הסכם שני שנעשה עם מינוי אור, עיקרו ככל הנראה הכללת תשלום השכר המשולמים במעגל, גם חישוב המטות, כלל הדורע עד כה, עד לא היה צורך להדיש כס, אשר מכוון זה נרדיו מבטיגרים, עטים על שוק הדיחות ומעלים את מחיריהם.

מן המעט הידוע לנו, שגם לאחר שעלה שכו המוציא, אין זה צבאית עיין על מסוד חיליון ולחונם על שוק הדיחות. הנגיד שוב דוחיק לבד, ואין הוא מסתמך בכישרון על מחוללים כהכנסה שכו שכו נעשו. הוא מוחד מטיג השפעתם של הסכמים אלה על הסכמים שהעדיים להחכם, לצערנו, עליו להחנות את הנגיד להגדרה חקמאית של המושג אימלציה - ערדי ביקש על הצע - וערדי הביקש הוא ערד, כל, ויבאש וראשונה, של שכבת מוציא-אקטומח שאין נמנוה על מקלי השכר המגור.

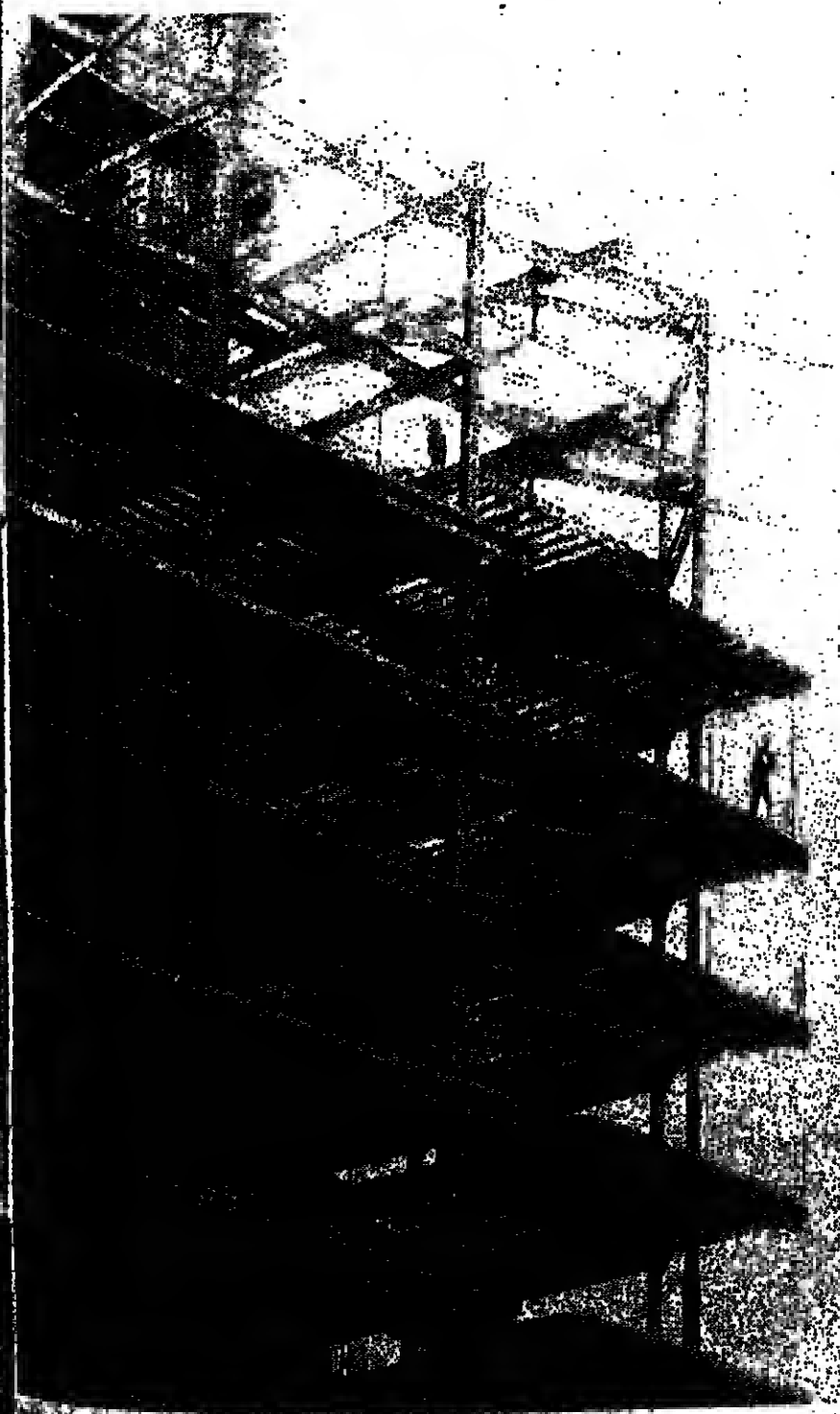
ההשידונם הנמנים שוכניהם כי ישלמו את מחיר הדיחות והמחיריהם, גם ישרו משכנות צמודות, שדירי המתיק מבחן אותם. כעלי השכר הנגיד יודיעם להחנות מבני התשפוח אימלציות, מה שמתנה על ידי לציני הודי "תקופת בית שני", כלומר, זה משקיעם את כססם בבית שני, שערדי עלת עם עליית המרד, או החדר משלמם ולת העם, כיור יס הכולואת צמודות.

הבונים התעשרו בבורסה

מה מציע לנו הנגיד, במסגרת המפעלים המשולבים להציי את שוק הקרקעות, ולחונם כי מין את הקבלנים... אונחם נאלצים לישב ולהחנות את הנגיד אל מיקרא ממושך בדיח מבקרת המרג, שחבם כי כנשה תוסקדו ניצול הקבלנים רק שליש מוקרקעות שהעמי לרשונם מינהל מוקרקעי ישראל, הקבלנים העיידו להשקיע את כססם בבורסה שגאות, בערות כספים שחורים הנגיד באמצעות הבקשם ולצבור כעת ובעתה את רוחיו גרלין כשוק הודי, שמוחיי גואים, משום שהוצע מפני בו אחר הביקש, דוחותם ספקולטיביים בבורסה.

מכור, גם הדיחון התקשירי של האוצר נועד למנון את הוימלציות או המציאות שפוטת על בני המרגיות או קבירי העשש, היא שכו ומתיכות, כי חשכו איננו חשבו על נגליי האופלציות, וכי ערדי קשירי איננו מרגים נוכח לבלימלח המציאות, תיכונה כי מרדה בלא היא משאלה לכססם ומחם מלחם אימלציות, וכי בורסה יודרת מבנה שיקיעם לישב ורגרלין, השו ומאין את הוימלציות, תודי תוליל קבירי העשש ויסיפו לרשונם באומנות, כי מוקדמות הממשלה בשוק חוזן ובבניות ציבוריות היא כל מלחמת, ויליו מן חומיי קבלנים, ומקלקלים את חומאם משי צירי המיתק, איננו אליהם רגורקל, דרשונם מבש.

בנייתם ניסנתו למרג, כי עלת המוד נקבעת על שלוש גורמים: מחיר הולמ, מחיר העבודה ומחיר הדיחון, מבחי ערדי, ותבע ערדי, אין מבוס משרד שכו העבודה, חקי על פ כן למרות זאת, יסיד מחיר חוזן ונעק בישראל יליש את הודיה, למנוע ברכי הודי ולשעבם לבוסם, אי נאמי כואו חתנם ידוע: אל תשרי אתי: בעבודתו, כי ככר נכישות את ריח.

בניית יקרא כואו, הקבלנים ניצלו רק שליש מוקרקעות שהעמי להאונח המרג

מוקדש מקומי

יהודה צור

יש ומנו קבר אי מיניע על הקמת קואליציה במסגרת, צני כימים אלה בין רשימת דם העצמי את המרגית של העם והפלסטיני. תחתיו מעדת וסימטורית להחמם לביטויים אלה או ארם של האש, כדי לפגוע בהחליק עצמו. מן ש חות יסר בייליו, אשר השכוע: ילי לא זהו שום אשליה לגבי ערפאת, מעולם לא ראיתי בו מנוג שילי חשוכ. אני חושב שהוא עשה הפון שסיוות. הוא זה יכול להגיע לחישובים רבים עבור עקו לפני שז רבות, אבל הוא יכול לאמוץ בדיסטוריה של כסע את כל חשיגאות שבעולם.

למרות ערפאת

אילו היו רביו של ערפאת מתקבלים נקד הציבור שלו עצמו במצאות עשה, היה דובר שער ראגה, אי התגובות שהיו בשטח (כמו אתן כל במטה מלסטיני שאמר: "מה מתאם גימור, הרי מכם שלום", מידיות, שהאכסלות העקשת מלחמה, אולי יותר משכסור מנוגה, כי מוטו של דבר יתממש כשטח המר הניחל העמם - אם לא כואב ערפאת, אז למרות ערפאת.

יציאת העמים של המנגנון ועויבותו את מוקדי הכוח, שחיה לל דק שסרם ותמלא, ואשר מבכיר את הדיחות המציאות ומעוד אותן לקרב ביניים על שחם מפת. לפיכך, נגשים בייג מפלגת העבודה לנשא ומן במסרת מוצא לא נותה, כשחם מלאים חשאת המציאות, לבס, בניגוד לעמדתו של ראש הממשלה והשרי, והראש ששים לכרות ברית עם דמון וסוחפיה, לגבי נים במפלגת העבודה, החדות של רבין כי יס קאליוח רק עם רמון, מוקרמת ופוייה מדי יס לנחם ככנה יתר הודות, כחורים תומכי חוק הנוקשה לעלת רבין אשר רוצה להחביא למשא ומתן מוחר, עם זה שפס מציר להעברת חשלימה לרמון וחבריו. לכאורה נראה, שהקל של רבין הוא שמנחה, ובי ראשי המסגרת יור עם מנהם מרם והמוקל נסים וילי, יאלצ לקבל את הדין, ולהניע להכנסם קואליציוני רק ש נחם נים לא עם הליכוד, המגורית מירכיה, אל כשעל, לרשות הברפלד וחומיבי עומדים עיין כל רמון, וגם לא מעט אפשרויות להשחית את הביצוע.

צעדים סותרים

יציאת העמים של המנגנון ועויבותו את מוקדי הכוח, שחיה לל דק שסרם ותמלא, ואשר מבכיר את הדיחות המציאות ומעוד אותן לקרב ביניים על שחם מפת. לפיכך, נגשים בייג מפלגת העבודה לנשא ומן במסרת מוצא לא נותה, כשחם מלאים חשאת המציאות, לבס, בניגוד לעמדתו של ראש הממשלה והשרי, והראש ששים לכרות ברית עם דמון וסוחפיה, לגבי נים במפלגת העבודה, החדות של רבין כי יס קאליוח רק עם רמון, מוקרמת ופוייה מדי יס לנחם ככנה יתר הודות, כחורים תומכי חוק הנוקשה לעלת רבין אשר רוצה להחביא למשא ומתן מוחר, עם זה שפס מציר להעברת חשלימה לרמון וחבריו. לכאורה נראה, שהקל של רבין הוא שמנחה, ובי ראשי המסגרת יור עם מנהם מרם והמוקל נסים וילי, יאלצ לקבל את הדין, ולהניע להכנסם קואליציוני רק ש נחם נים לא עם הליכוד, המגורית מירכיה, אל כשעל, לרשות הברפלד וחומיבי עומדים עיין כל רמון, וגם לא מעט אפשרויות להשחית את הביצוע.

וכן אשר זהו לדעת השכוע איך ננקטים צעדים, ון במסגרת חן במפלגת העבודה, הסותרים מבטע בנליון אז והלש "סירנו", שבעק ערפאת השכוע כללי שחם שנים או ככר שהברפלד המציר כי יקבל את רין הודו, אי מצד אחר, אפשר היה לשכוע אותו אומר, שקאליוח עם רמון כואו בחשבון רק אם יתמלא שני גולים אלה טיב לרשם. מוקדכו שמו, לרשם זאת נקשט, שדתיגיש כי הוא ילי, לקואליציה בנאני יקרא הכסל, יישא מספר 2 במסגרת, רבד אשר כל ברדע מין כי כואו במצבת ומן שרמון יוכל להשלים יקרא את רמון במסגרת מרליטית, תגא גוקי אותו מלח המלך הוא, שהקדי ילי האנג לאינד מוקדקי אי יסיר לאש מפלגת העבודה האם לא רי בכך, ובדי למרד אז ילי של רמון וחבריו עד המק, אומר, הכסל, שרדו גולים מבירי מועצות הפועלים בשטח לבדות והכנסם קואליציוניים בראת עיניהם, בכל ייסוב ייושבו.

מכבדים וחונמים

לחיה שלח הבין כי יגול משא ומתן עם כל מר יודי הממשלה ישלח, ששק אם יוכל להחשפיר על יורם ששקו הכסל, כלל יתיכיו ללספר 2 מנות המסגרת, גם מפרית ראשית האנג לאינד מוקדקי ילי המלחמה איננה מתאימה לתפסיות של רמון, שפעניק למשק את המסגרת, לציבור הודים, ולחלל המיכיל ברכי-האנג של המסגרת, אליו העשש הדיחון והמקור מלמל, זה והכנסים מרד העשש.

ככ למרות המרגיות מידיו מבירי מועצות הפועלים מן אכר המסגרת אררים מוטע מפלגת העבודה, לוחם עם הכנסים, עם הליכוד, כידי לוקשיות, את לויטתם גם בניגוד לרצון הבורק, שקלל מבירימים כי הם לגיטימציה לפרד, מר יס, לא ישכב בממשלת ליכוד.

נשיאם ונרתיים, אנשי ירימי מל אנשי העבודה (צילום: אלוך רון/ישראל סאן)

לכאורה, נראה היה שהקו של רבין מנצח, וכי ראשי ההסתדרות ייאלצו להשיג הסכם קואליציוני עם רמון, במהירות המירבית. בפועל, התברר, עדיין עומדים לרשות הברפלד ותומכיו כלים רבים, וגם לא מעט אפשרויות להשהות את הביצוע. בעיקר, כל אותם מזכירי מועצות פועלים מקומיות, שמיהרו לכרות הסכמים קואליציוניים כראות עיניהם פועלים מקומיים

האשמת המסגרות בראש הממשלה כשהסכמה העיידת היא שגם אם לא ערד את דמון בתחילת המשבר איוע, לא חילי רמעות על תוצאות המרגיות. מאשימים את רבין, שנצחנו של רמון הבין לעשה את ויכירי ראש הממשלה ככור המפלגה ואם יריכו נחלישם - רבין כמנון מוחיק. מפרה מבטיי הכוח של מפלגת העבודה, שנכשלת שנים רבות כידי המסגרת ולא רחז המירד חוקק למרות של רבין, לא וכלה לצע: את ראש הממשלה גם אם לא הוא שתיכנו זאת עם פת לא נא המבע שדיר שו ויש מקורבים לראש הממשלה, שרדיו במורה ו.א. אחרת את רמון ללכת בלילי ונצמפות, אלו שאר כי מוטע חלום. חזי יריי רכות שפוחה לאר שוככו על תוצאות המרגיות. יש המבקשים את רבין בעקבת שחליטתו בליון מופשת במסגרת, והראש בכך, פניאה למרג, אלו שוכחם לגיטימציה, שכוה לרשות אסטרטגיה למוח אריר, גם: אל במקרי תואמל: את, ונעניו ופרדי למוח אריר, גם: אל רמון, יתוכן כמנון, פיש בכך, משום פניעה במפלגתו, אל בעיקר, כמנחת המסגרות, שלח שפוח: גם לריון וגם לרמון נכסות ואולי או לחלופית לשנות אותו מחינם, גם יי לגיטימי, בכך, אבל, לרצות במפלגת שמוניגותה שנה, עם תפסות יחיד, רובות, שאפשר להגיע ככני קוד המסגרת חון מוחש ורשני, עם קבלות על וישיבים ומרגיים וכלכליים באר.

השחתת הפרופורציות

ביקורת משטרה, מבקרת המדינה מרים בן מורח (צילום: דרור)

ר סלחיותה הישראלית ישב באולם, לא בריוק מייזר, וקבע שמדובר בדור
ביקורת המדינה המודרנית ביותר שהושג אי פעם. על סמך סה בריק הוא קבע את
הביקורת במספר המיוחד לביקורת, ביקור ראשון, חיי, בגאון, חלק מההנהגה הקבועה.
בכל שנים לעשות דעם סהמיספאים, כך פחות הם עושים דעם על מישות. לא
בגלל שאין עולות, לא בגלל שאין מה לחק, לא בגלל שאין חריגות, ואפילו שהחוקות.
זו קורה בעיקר בגלל שיותר מהכל משהיהם אצלנו את המודרניות, אם מישות מעו
לדבר על מינוי של יועצי שרים בעל מינויים דראיים בגלל לחיכט לורח הביקורת, או
רעיו של המישות הזה השתבשה עליו, עם כל הכבוד למי שטוב את הביקורת.
נה, כאמת, מה הם בריק דעצם, ששר יעצור את מכניזם באמצע אינצידון בלומפילר
הסאון, באמצע משחק הענות וישיא לעצמו עודד ורי בורד שהוא יקח רק אים שהוא
מכיר. ובדור שהמינוי היה מבין הקריבים לו מליטות, ובדור שהמינוי הזה היה חבר
בביר בנור המליט של אותו שר, ואם בכל זאת עניין כל כך בדור, סביר ולגיטימי נגנז
לספר הביקורת, או דעתם של המבקרים השתבשה.

נכון שלמי הקיקה שהתקבלה בכנסת הקדומה, עובר סריכ לא יכול להיות חבר בביר
במסורת מסלנה. אבל בנור מוסר הביקורת היו חילוקי דעות כשאלה ואם גם עוררים
ויועצים, שאינם בריק עוברי מינה דגילים, שהי אין להם שום קבועה, שייכים לאותה
קטיגוריה.

הביסות מועל הכל

יותר ממה שיש ברית, צריך לדבוק את מה שאין בו. הבעיה המרכזית ברוב משרדי
הממשלה היא לא במה שקורה, אלא בעיקר במה שלא קורה. ובכל הביקורת מתרכזת
בבוליים, כך יש פחות סיכויים שהיא תשנה את המסקנה הכללית.
הדברים שלחלו נכתבים לא על סמך קריאת עיתונים, אלא על סמך התנסות מעשית.
במשך שנים הייתי בין המבקרים מדייקים גדולים, ששקרים בו עדיית תליאבי על
של אנפיה, משרד המים, משרד השיכון, משרד התחבורה וסיבה סקטיק ישראל. נבו
שתוקלתי באנשים דגניים, עם רצון טוב, אבל הבעיה המרכזית הייתה עם אלה שצריכים
לשכל חלומות, אבל סחליטים לא לחללים. המדיניות הכללית והאינטרס העיבור לא
סמס עניין אותם. הם היו רעים שכל חלומה שלהם, שיש בה ארוח צל של שיקול דעת,
עולה לעמוד לביקורת. ולכן הם סורלים כמו דובונים. הם משוט מחשבים את הסיבות
שלא לחללים, ותמיד הם מוצאים.

בטיגול תקין ויעיל, כי שצריך לשכל חלומה צריך לבצע שיקול דעת. כל חלומה
מתקבלת על סמך שיקולים בעד ונגד. ההחלטה האחרונה להתקבל על סמך האנשים
הביקורת המדינה, ולאחר שהדברים נשקלו לגופם, אבל כל כך בשיחות העיבור בישראל.
אצלנו מתחשים רק את הסיבות נגד, זה תרבה יותר קל ויעיל. זה אי פעם לא יעצור
ליקורת, משום שהביקורת אי פעם לא תתקע עם סקיר שהחליט לא לחללים. הוא
לוקם מוכסות, המיר ילד איווח חידוד, משום שאין מדייקת אחר בעולם שאין סיבות לא
לקום אותה. וההכל לא הושג שהסיבות הללו תן אספות ומועצות מול ההצדק
בהחלטות חיות. מרגע שיש סיבה אחת קטנה לומר לא, ההחלטה היא לא לחללים.
ואחר כך אנחנו שואלים, איך זה שכל כך הרבה דברים תוקעים בכל מיני דעות, ואיך
זה קורה, אולי ידועה תוקעת בכל מיני דעות ואיך זה שטות מפעלים שהיו
יכולים לקום, לא קמים בגלל מקרים. הכל תוקע, משום שהדבר המצוי הוא ביסותה
של עצמו, ולא שום דבר אחר.

מדינת עורקים שלמונית

לכן, אין מגוון מחקיקת ברית, או הגדרה תישה של תפקיד מוסר וביקורת, שתאפשר
לסדיר החלטות לזמן למקבלי החלטות. אין מגוון מחקיקה שתדיר את השכל הישר,
הוא יכולת לאפשר שיקול דעת, רבר שולחן העולם במשפחתו, ללא שיקול דעת,
החלטות שתשולט עליהן מופית. מדינת העורקים השלטותית תלך ותחמיר. תפקיד
הביקורת הוא לדבוק שלא היו שיקולים דגניים, ושטות שנעשת - נעשה בדיון הביקורת לא
אנדרה לתיכנס אל תוך שיקול הדעת. מרגע שהוא עשה את זה, הוא חזרת מסמכותה
ובעניין הזה, צדק לחלוטין הסר מינה חריש, שהיו לומר דברים מפורשים נגד הדלת
ונגד עירוב מדיניות.

וכך, בלי לשים לב הסכה הביקורת, בודדאי לא בודד, ובכרוא גס לא בדיעוד, לגורם
מסרת המשחק, הוסחתים ימשיכו להיות בושחתיים, והם יוקעים לטיגול מנוגד אחר.
הבעיה היא עם הדור הדורס, שאימת הביקורת משתקת אותם. מקרים טובים יותר וטובים
מאות, שרצים לזרז וביניהם בשלום. בין שמעק שכם, שצטת לזרז ולקדם, לבין החשש
מביקורת, הם בודדים לא לעשות. וכך, שום מדיניות ממשלתית לא מעניינת אותם. הם
בשלהם.

שטיפת מוח

בדעת אחר, מאד מופלג, לא שוח לחיבר את, שבו, מעתון לאנשים חשבים,
כחב לשי במה ימים, שכלל מקס שבו יש רות, כל כחב המיניום, אשר למצוא את
דריע, קראית את המשפט הזה מקס עור מקס עור, ומאחר שיש את החלטות השטות.
הר דבר כחב לשי לאנשים מקס על כל מליטיק. החיבור של דריע על דמן לא
גדול יותר מחיבור של דמן על דריע. החיבור של דריע לא שחב יותר
מחיבור של דריע על דמן. אבל קראים תאביר, זה עור למד המושללות של הבהנה
לדריע, זה עורב מבו שהטות כחב ממון, תן עניין ברוב, בריק כמו בארבי ודריע, כל
פעולת מוח.

**שחרור האסירים הבמחויים
במסגרת ביצוע הסכמי
אסלן, שוראה עתה קרוב
ביתר, יתיב את הכוחות
המוליטיים בשטחים להיערך
לקליטת אלה העתידיים
לכות בעמדת בכורה
בבעיה, ביוק אל הגנהיות
ההנהגה החדשה לא
תמדר רק בכוחה לשלום
על הרחוב, אלא ביכולת
שחגלה, לקלוט וכוון את
אחם אסירים**

פוחס עוברי

השינוי בשל ביצוע הסכמי אסלן נעוצה, לא כל
כן בטשטות המוליטית הסידרית, כלומר
בטייט השירותית של האסלן מוסר והפליטות
ההי אל שנים הרסטרופיים שהיא מחללת:
פוחס אנשי צנא השחרור הפליטתי ובני ששפותיהם,
עצ מנון אשף ובני המשפחה, שבים של בגורשים
ונס פליטים האים, סאת אלפי עקורים מכלות
ההיטים.

החלטות הגדולה היא, כיצד ישפיע השינוי
השטני הזה לכות הארוך על כל המערכות בשטחים,
למלת המערכת המוליטית, שבים של העקורים נראה
לל עת דעם, אי כלל דעית, שירות אסירים
וטויים נראה החם ענין עירוב, הכוחות
המוליטיים השונים כבר נערכים לקראת תחילת שטיר
ההי מני אלה העתידיים לכות בעמדת בכורה טכנית
ביתר אל המנהנה.

בטיגול האת, הוצדק החשוב ביותר של השבוע
ההי היה שום לבניהם של ג'יברין רגוב מדינת
ההי והלאן מות. רשיות, השניים הם ראשי הביטחון
ההי ענין שכל מליטתי, אבל הדור שבא התקבל
לכ מלמת, כי בארתי המפקד הזה ממתנה הדכה
הי נעיר למנויים ארים, אשר עורבב בנשר ער
למנהנה, בנשר של רגוב עירבה בודד מר ולואר
מכונת השפוחות, שוח לתמנות ערמא, שטיר את
לדריע אל המנהנה שטיר, ששוכת אר חיש על מערכת
ההי והלאה מנך אשף, בידר לגובה המאבק
ההי על לים של האסירים הבמחויים.

עם הפלסטינים הכוחים

כד כעת, דע לפני שנפתח שטיר בני הכלל לפני
ההי והלאה, בידר כלס במידור בעות שס כל
לדריע הערשים של תמנות פוח, כמו משיאן אבו
ההי והלאה עבר אדאום מוקמים בני דור העציר
ההי והלאה אשף בננוס מנסה כל העת לרסן
לדריע משיאן אשף בננוס מנסה כל העת לרסן
לדריע משיאן אשף בננוס מנסה כל העת לרסן

ההי והלאה אשף בננוס מנסה כל העת לרסן
לדריע משיאן אשף בננוס מנסה כל העת לרסן
לדריע משיאן אשף בננוס מנסה כל העת לרסן
לדריע משיאן אשף בננוס מנסה כל העת לרסן
לדריע משיאן אשף בננוס מנסה כל העת לרסן

הגירה המערבית והגירה

בעד וצדעות המוליטיות מכות, שיש לשים דח
למאבק המוחי והשטני במדינת ישראל, שיש לשים דח
למאבק המוחי והשטני במדינת ישראל, שיש לשים דח

מינוי נאמנים מהמנגנון ברעם, שרמא באסלן והענין

תאום מן הסוג הזה הוא בבחינת שיתוף פעולה עם האויב.
וכך, כאשר יצאו הועדות המוליטיות ממוסדות כדי
לפעול בגלל, הגירה המערבית התנגדה והקפאה אותן על
החלטות המושי להבחין בין הועדות המוליטיות לבין
הגירה המערבית נעוץ בכך, שהוא וגם זאת נלחמת על
שם הפירמור, ושתייה מופיעות תחת השם פוחס וסמלי.

אבל אחרי שמכנים את סוב הוויכוח, בורד שאלה
המאיישים את המשרדים הגלויים הם פעילי הועדות
המוליטיות. ההחלטות לסגור את המשרדים היא לכות
האנף הצבאי, ונגד פעילי הועדות המוליטיות. אנשי
האנף הצבאי הם חתונה והחזיקה של פוחס בפוחס, ואילו
הוועדים המוליטיים מייגגים את הדור הצעיר אשר
החושל באינטואציה, והוא מכשיר את קליטתם של
האסירים הבמחויים במסגרות.

עד היום, לא ניסה עשאת למנות אף נציג של
האסירים הבמחויים במסגרות הפליטיות, ושום נציג
מטעם דורו הצעיר של הוועדים המוליטיים. בעיני
אחרים בננוס עראת מתפטר סרי, ואילו בעיני
הוועדים המוליטיים הוא מנע מהם לקבל תפקיד הנהנה,
שלידעם הם דראיים להם.

החשיבות הגדולה של ההתפתחות וההנהנה היא,
שהללו אינם חוששים עוד - בדרי וסלון דוטשילר -
למחזיק בישראל על מנת לכות בכורה, אבל הם לא
ימנעו רק מבוס לשלום על תרוב, אלא ביכולת לקלוט
בבון את האסירים הבמחויים - שום הכח האמיתי
הממון לשתדור וצאת סוחר הבקבוק.

בשם הסמכות הפלסטינית

נאמר יוסוף, מפקד המשטרה הפלסטינית, וגיבריל רגוב, הממונה על כסותן הפנים בגדה, והמבטא אתמול
לראשונה באוסן רשמי, הגדיל יוסוף מרסס הורע ראשונה, רגוב העניק יאיון ראשו שפרסם ביומן "אלהאד",
המשהי לשינוי: הועלסות מחללת מאשף ומפות ודיבורים רק בשם הסמכות האומית הפלסטינית.
ההצעה של יוסוף היא תחת הכותרת של "הסמכות האומית". רגוב, אי על מי שהוא פעיל פוחס בידר הפליטות
כחן של הועדות המוליטיות של פוח, ריבר רק במסגרת תפקידו במסגרות האומית הפלסטינית, אפילו על
שלות קנקריות לבד המצב בפוחס ובאשף, עוד מנה משוחי: שיהם ודיגשו את הוצדק לפוח את
המדיניות האומית וההנהנה משקל מידור לפוחת וכלכל.

הרבר ממרש את הועדות שטירב אנשי הועדות המוליטיות, שאמרים להיות עיקר כוחו של רגוב מאז מי
פוחס וקלאסיים. לבד הגדיל יוסוף, יש לבורד שהוא בעיקר של רבר, איש כח 17 המקורב לאבו מאזן, והעם מקשר
מנר מחבר אותו עם הועדות המוליטיות.

בשם הסמכות הפלסטינית

باسم الله الرحمن الرحيم
السلطة الوطنية الفلسطينية
بيان من قيادة الأمن العام الفلسطيني
إلى الشعب الفلسطيني الكريم

כולם באותו חוג

עקריהם, וטייט דריבס מליטות לאותו חוג, והאנף
ההי והלאה מנר, שאליו סחתיים גם חברי הועדים
המוליטיים, אבל ביטחון המדינה של רגוב היה במדינת
אתגר לתמנות אתגר, אגף פרגמטי, אין בין השניים ויכוח
גדול כאשר לממש דודד, איל ש ביניהם תחיות
אפשרית על מדינות אותו אגף.

לפני שבע, פידס וטייט את דעתו בראיון לאל

קדס, כשואל מנסה המישה בחשקת האינצידנטה כלל
השטות. בעת, אסר, כאשר עומדת בפני הפליטות
ההי והלאה מנר, שאליו סחתיים גם חברי הועדים
המוליטיים, אבל ביטחון המדינה של רגוב היה במדינת
אתגר לתמנות אתגר, אגף פרגמטי, אין בין השניים ויכוח
גדול כאשר לממש דודד, איל ש ביניהם תחיות
אפשרית על מדינות אותו אגף.

הגירה המערבית והגירה

בעד וצדעות המוליטיות מכות, שיש לשים דח
למאבק המוחי והשטני במדינת ישראל, שיש לשים דח
למאבק המוחי והשטני במדינת ישראל, שיש לשים דח

کتابخانه

20.5.94 **על השמור** 14.

לל

והנבטסאג קיטם בתם רבי' ורן מחד, בין חסד
אז ותרקט גענענדיג וואס ווערליך פאר אפערט
לאנד. בן חורדי, מען שטערט וואס מעגלע ווערעם
מעגלע גרעניץ וואס לענדע וועלע וואס ווערליך
חוקעט מאסעל פאר ער, שלוש שנים פאר פאר פאר
שטאנדיג ווערליך לאנד ווערליך. ווערליך ווערליך
ווערליך מאסעל ווערליך. ווערליך ווערליך ווערליך
ווערליך ווערליך ווערליך ווערליך ווערליך ווערליך

20.5.94 על החשד

כבוד בת מלך פנימה-פנימה

הוא חשף את המעורבות של ישראל בפרשת ארנון, וזוהי הסיבה לכך שיש להעביר את המידע הזה לציבור. הוא גם חשף את המעורבות של ישראל בפרשת ארנון, וזוהי הסיבה לכך שיש להעביר את המידע הזה לציבור.

